

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2007/0195(COD)

6.2.2008

PROJEKT OPINII

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/54/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej
(COM(2007)0528 – C6-0316/2007 – 2007/0195(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Ján Hudacký

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Aktualny kontekst

W pierwszym „pakiecie energetycznym” z 1996 r. prawodawca europejski podjął decyzję o stopniowej liberalizacji europejskiego systemu energetycznego, który opierał się wówczas na monopolach. W 2003 r. w „drugim pakiecie” Parlament i Rada zdecydowały rozszerzyć otwarcie rynku na wszystkich konsumentów do połowy 2007 r., wprowadzając szczegółowe postanowienia dotyczące podejścia regulacyjnego. Europejskie rynki gazu i energii elektrycznej wciąż jednak wykazują nieprawidłowości, jeśli chodzi o sprawiedliwy dostęp do systemów przesyłowych, wzajemne powiązania między krajowymi rynkami energii (połączenia transgraniczne) oraz utrzymanie bezpieczeństwa dostaw.

Dlatego też w obecnym wniosku Komisji, czyli „trzecim pakiecie energetycznym”, proponuje się pewną liczbę środków dotyczących sposobu przezwyciężenia tych nieprawidłowości i poczynienia postępów w tworzeniu w pełni zintegrowanego rynku wewnętrznego.

Przepisy dotyczące rozdziału

Nie trzeba przypominać, że wprowadzone w „drugim pakiecie energetycznym” przepisy dotyczące rozdziału prawnego i funkcjonalnego oraz rozdziału zarządzania mają podstawowe znaczenie i muszą być skutecznie wdrożone we wszystkich państwach członkowskich. Jednak dyskusja dotycząca przyszłego kształtu rynku wewnętrznego wydaje się czasem zbyt koncentrować na samej tylko kwestii możliwych zalet przepisów dotyczących rozdziału. Jest wątpliwe, czy rozdział własności stosowany w niektórych państwach członkowskich (gdzie powstał on jako element krajowego prawa konkurencji) może być modelem dla całej UE. Sporządzona przez Komisję ocena skutków nie dostarcza w gruncie rzeczy wystarczających argumentów, które pozwoliłyby stwierdzić, że rozdział własności to rzeczywiście *najwłaściwszy* środek zarówno podnoszenia konkurencji, jak i tworzenia sprawnie działającego rynku wewnętrznego. Ponadto może on powodować w państwach członkowskich problemy związane z ochroną praw własności ustanowioną w ich konstytucjach. Dlatego też proponujemy dać państwom członkowskim możliwość wyboru modelu regulacyjnego, który będzie *najwłaściwszy* dla ich gospodarki. Poza modelem rozdziału własności i modelem niezależnych operatorów systemu, które znalazły się w pierwotnym wniosku Komisji, proponuje się kompleksową *trzecią opcję* opracowaną przez niektóre państwa członkowskie.

Powinno to prowadzić do powstania rynku wewnętrznego, na którym mogą współistnieć różne modele. Wszystkie one podlegałyby ścisłej regulacji na szczeblu UE, zapewnianej przez Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki w ścisłej współpracy z krajowymi urzędami regulacyjnymi i z organami właściwymi ds. konkurencji na szczeblu krajowym i na szczeblu UE. Podejście takie może zapewnić przejrzysty i sprawiedliwy dostęp do systemu i doprowadzić do powstania w UE zliberalizowanego rynku energii.

Przejrzysty dostęp do sieci przesyłowych i możliwości inwestycyjne

Operatorzy systemów przesyłowych powinni być odpowiedzialni za przejrzyste

i niedyskryminujące procedury przyłączania do systemu. Procedury te powinny być zatwierdzane przez krajowe urzędy regulacji. Operatorzy systemów przesyłowych powinni być zobowiązani do dostarczania wszelkich niezbędnych informacji wszystkim zainteresowanym spółkom chcącym przyłączyć nowe elektrownie (w tym jądrowe), przesyłać energię elektryczną sieciami operatorów systemów przesyłowych lub inwestować w połączenia między systemami przesyłowymi (a tym samym podnosić bezpieczeństwo dostaw). Można wspierać współpracę regionalną, aby krajowe urzędy regulacji i Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki mogły zapewniać lepszą i płynniejszą koordynację w samych regionach i między nimi.

Wyważone podejście regulacyjne: Europejskie Stowarzyszenie Operatorów Systemów Przesyłowych, krajowe urzędy regulacyjne, Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, Komisja

Właściwa równowaga regulacyjna odgrywa najważniejszą rolę w tworzeniu wewnętrznego rynku energii, zwłaszcza jeśli państwa członkowskie wybiorą inne modele niż rozdział własności. Dla ochrony interesów publicznych wydaje się kluczowe, by krajowe urzędy regulacji i Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki cieszyły się jak największą niezależnością i były wolne od wszelkich wpływów ze strony środowisk politycznych czy świata biznesu.

Trzeba ponadto zagwarantować spójność modelu regulacyjnego, wprowadzając jednoznaczny podział kompetencji i zakres odpowiedzialności. Właśnie w tej kwestii wniosek Komisji nie spełnia oczekiwań. Z jednej strony przewiduje przyznanie Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki roli czysto doradczej, pozostawiając jej bardzo ograniczone możliwości podejmowania jednostkowych decyzji prawnie wiążących dla osób trzecich. Z drugiej strony jednak daje bardzo szerokie pole działania Europejskiemu Stowarzyszeniu Operatorów Systemów Przesyłowych, co oznacza, że operatorom systemów przesyłowych pozostawia się zadanie „pseudo-samoregulacji”, którego to zadania (zgodnie z przedstawionymi przez nich licznymi stanowiskami) wypełniać nie chcą. Całe to podejście prowadzi do powstania niejasnych i niewyważonych ram prawnych, dając Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki bardzo słabą pozycję w stosunku do Komisji i Europejskiego Stowarzyszenia Operatorów Systemów Przesyłowych.

Dodajmy na koniec, że z punktu widzenia Parlamentu wątpliwe jest, czy tak dużą liczbę kluczowych kwestii regulacyjnych należy rozstrzygać w procedurze komitologii, co przewiduje Komisja.

Podejście regionalne

Nie wydaje się, by Komisja w swoim wniosku gorąco popierała ideę rynków regionalnych. Rynki regionalne mogą jednak stanowić realny *pośredni* etap na drodze do utworzenia w pełni zintegrowanego europejskiego rynku energii. Powstanie regionalnych operatorów systemów może być czynnikiem silnie wspierającym inwestycje w systemy przesyłowe, a zwłaszcza w połączenia transgraniczne, co poprawi bezpieczeństwo dostaw. Regionalni operatorzy systemów powinni tworzyć regionalne plany inwestycyjne, monitorowane przez krajowe urzędy regulacji i Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki w celu zagwarantowania autentycznej koordynacji.

Aby wzmocnić rolę rynków regionalnych, Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki może ustanowić „komitety regionalne” (podobne do komitetów poprzednika agencji, czyli Europejskiego Organu Nadzoru Energii Elektrycznej i Gazu), które mogą być odpowiedzialne za „regionalny nadzór regulacyjny”.

POPRAWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1

Artykuł 1 punkt 3a (nowy)

Artykuł 7a (nowy) (dyrektywa 2003/54/WE)

(3a) Dodaje się artykuł 7a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 7a

Aby zapewnić niezależność operatora systemu przesyłowego (OSP), państwa członkowskie dopilnują, by od [data transpozycji plus jeden rok] przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo miały obowiązek spełniania bądź przepisów art. 8 ust. 1 lit. a) do d) dotyczących rozdziału własności oraz art. 10 dotyczących niezależnych operatorów systemu, bądź następujących przepisów art. 10b dotyczących faktycznego i skutecznego rozdziału.”

Poprawka 2

Artykuł 1 punkt 8

Artykuł 10b (nowy) (dyrektywa 2003/54/WE)

¹ Tekst dotychczas niepublikowany w Dz.U.

„Artykuł 10b

**Faktyczny i skuteczny rozdział systemów
przesyłowych**

**I AKTYWA, URZĄDZENIA,
PERSONEL I TOŻSAMOŚĆ**

1. OPS dysponują wszelkimi zasobami ludzkimi, fizycznymi i finansowymi przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo niezbędnymi do prowadzenia regularnej działalności w zakresie przesyłu energii elektrycznej, w szczególności:

(i) OPS posiada aktywa niezbędne do prowadzenia regularnej działalności w zakresie przesyłu energii elektrycznej;

(ii) OPS zatrudnia personel niezbędny do prowadzenia regularnej działalności w zakresie przesyłu energii elektrycznej;

(iii) użyczenie pracowników i świadczenie usług przez oddziały przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo realizujące funkcje wytwarzania lub dostarczania jest ograniczone do przypadków niepociągających za sobą zagrożenia dyskryminacji i wymaga zgody krajowych urzędów regulacji w celu wykluczenia obaw dotyczących konkurencji oraz konfliktu interesów;

(iv) we właściwym czasie dostępne są odpowiednie zasoby finansowe na przyszłe projekty inwestycyjne.

2. Działania uznawane za niezbędne do prowadzenia regularnej działalności w zakresie przesyłu energii elektrycznej, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej:

- reprezentowanie OPS oraz kontakty z osobami trzecimi i z urzędami regulacji;**
- przyznawanie dostępu stronom trzecim i zarządzanie nim;**
- pobieranie opłat za dostęp i za ograniczenia przesyłowe, a także płatności w ramach mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami**

przesyłowymi, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1228/2003;

- *eksploatacja, utrzymanie i rozwój systemu przesyłowego;*
- *planowanie inwestycyjne zapewniające długofalową zdolność systemu do zaspokojenia rozsądnego zapotrzebowania i gwarantujące bezpieczeństwo dostaw;*
- *usługi prawne;*
- *usługi księgowe i informatyczne.*

3. OPS przybierają formę prawną spółki akcyjnej.

4. OPS posiada własną tożsamość, wyraźnie odmienną od przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, z odrębnie kreowaną marką i komunikacją oraz odrębnymi lokalami.

5. Audyt księgowości OPS prowadzi inny audytor niż audyt przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych.

II NIEZALEŻNOŚĆ KIEROWNICTWA, DYREKTORA GENERALNEGO / DYREKCJI OPS

6. Urząd regulacji lub inny właściwy krajowy organ publiczny jest powiadamiany o decyzjach dotyczących mianowania i wcześniejszego zakończenia zatrudnienia dyrektora generalnego / członków dyrekcji OPS oraz odpowiednich umów o pracę i ich rozwiązania. Te decyzje i umowy mogą się stać wiążące dopiero wtedy, gdy w okresie trzech tygodni od powiadomienia urząd regulacji lub inny właściwy krajowy organ publiczny nie skorzysta z prawa weta. Mianowanie i odpowiednie umowy można zawetować, jeżeli występują poważne wątpliwości co do niezależności zawodowej mianowanego dyrektora generalnego / członka dyrekcji, a wcześniejsze zakończenie zatrudnienia i odpowiednie umowy – jeżeli występują poważne wątpliwości co do uzasadnienia takiego

środka.

7. Członkom kierownictwa OPS gwarantuje się skuteczne prawo odwołania się od wszelkich decyzji o wcześniejszym zakończeniu zatrudnienia do urzędu regulacji, innego właściwego krajowego organu publicznego lub sądu.

8. Po zakończeniu zatrudnienia w OPS dyrektorzy generalni / członkowie dyrekcji przez okres co najmniej trzech lat nie należą do żadnego oddziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo realizującego funkcje wytwarzania lub dostarczania.

9. Dyrektor generalny / członkowie dyrekcji nie posiadają udziałów ani nie otrzymują rekompensaty z żadnego przedsiębiorstwa należącego do przedsiębiorstwa pionowo zintegrowanego, oprócz OPS. Ich wynagrodzenie nie zależy w żadnej mierze od działalności przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, poza działalnością OPS.

10. Dyrektor generalny lub członkowie dyrekcji OPS nie mogą być pośrednio ani bezpośrednio odpowiedzialni za bieżącą eksploatację w innym oddziale pionowo zintegrowanego przedsiębiorstwa.

11. OPS ma skuteczne prawa podejmowania decyzji, niezależnie od zintegrowanego przedsiębiorstwa energetycznego, w zakresie aktywów koniecznych do eksploatacji, utrzymania lub rozwoju sieci. Nie powinno to stanowić przeszkody dla istnienia odpowiednich mechanizmów koordynacyjnych zapewniających w przedsiębiorstwie zależnym ochronę praw przedsiębiorstwa macierzystego do nadzoru ekonomicznego i nadzoru zarządzania w odniesieniu do zwrotu z aktywów, regulowanych pośrednio zgodnie z art. 22c. W szczególności umożliwia to przedsiębiorstwu macierzystemu zatwierdzanie rocznego planu finansowego lub innego równoważnego narzędzia OPS i ustalanie

całkowitych pułapów poziomu zadłużenia przedsiębiorstwa zależnego. Nie pozwala to przedsiębiorstwu macierzystemu na wydawanie instrukcji dotyczących bieżącej eksploatacji ani jednostkowych decyzji dotyczących budowy lub modernizacji linii przesyłowych, które nie wykraczają poza założenia zatwierdzonego planu finansowego lub innego równoważnego narzędzia.

III RADA NADZORCZA / ZARZĄD

12. Prezesi rady nadzorczej / zarządu OPS nie należą do żadnego oddziału pionowo zintegrowanego przedsiębiorstwa realizującego funkcje wytwarzania lub dostarczania.

13. W radzie nadzorczej / zarządzie OPS zasiadają niezależni członkowie, mianowani na okres co najmniej pięciu lat. O ich mianowaniu powiadamiany jest urząd regulacji lub inny właściwy krajowy organ publiczny, mianowanie staje się wiążące po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 6.

14. Do celów ust. 13 członek rady nadzorczej / zarządu OPS uważa się za niezależnego, jeżeli nie pozostaje on w żadnym stosunku zawodowym lub innym z pionowo zintegrowanym przedsiębiorstwem, z udziałowcami posiadającymi w nim pakiet kontrolny lub z kierownictwem jednego z nich, który powodowałby konflikt interesów wpływający na jego oceny, w szczególności:

a) nie był pracownikiem żadnego oddziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo realizującego funkcje wytwarzania lub dostarczania w okresie pięciu lat poprzedzających mianowanie na członka rady nadzorczej / zarządu;

b) nie posiada żadnych udziałów i nie otrzymuje żadnej rekompensaty z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo ani z żadnego z jego przedsiębiorstw powiązanych, za wyjątkiem OPS;

c) w okresie sprawowania funkcji członka rady nadzorczej / zarządu nie pozostaje w żadnym innym istotnym stosunku z żadnym oddziałem przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo realizującym funkcje wytwarzania lub dostarczania;

d) nie jest członkiem dyrekcji przedsiębiorstwa, w którym przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo mianuje członków rady nadzorczej / zarządu.

IV URZĘDNIK DS. ZGODNOŚCI

15. Państwa członkowskie dopilnują, by OPS opracowali i wdrożyli program zgodności określający środki podjęte dla zapewnienia eliminacji zachowań dyskryminacyjnych. Program określa szczególne obowiązki pracowników dla osiągnięcia tego celu. Program wymaga zatwierdzenia przez urząd regulacji lub inny właściwy krajowy organ publiczny. Zgodność z programem monitoruje w niezależny sposób urzędnik ds. zgodności. Urząd regulacji jest uprawniony do nakładania sankcji w razie niewłaściwego wdrażania programu zgodności.

16. Dyrektor generalny / dyrekcja OPS mianuje osobę lub organ na urzędnika ds. zgodności, odpowiedzialnego za:

i) monitorowanie wdrażania programu zgodności;

ii) opracowanie rocznego sprawozdania przedstawiającego środki podjęte w celu wdrożenia programu zgodności oraz przedłożenie go urzędowi regulacji;

iii) przedstawianie zaleceń dotyczących programu zgodności i jego wdrażania.

17. Niezależność urzędnika ds. zgodności gwarantują w szczególności warunki jego umowy o pracę.

18. Urzędnik ds. zgodności ma możliwość regularnego zwracania się do rady nadzorczej / zarządu OPS i przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo

oraz do urzędów regulacji.

19. Urzędnik ds. zgodności bierze udział we wszystkich posiedzeniach rady nadzorczej / zarządu OPS, które dotyczą następujących dziedzin:

i) warunki dostępu i przyłączenia do systemu, w tym pobieranie opłat za dostęp i za ograniczenia przesyłowe oraz płatności w ramach mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1228/2003;

ii) przedsięwzięcia mające na celu eksploatację, utrzymanie i rozwój systemu sieci przesyłowej, w tym inwestycje w połączenia wzajemne i przyłączenia;

iii) zasady dotyczące bilansowania, w tym zasady dotyczące rezerw mocy;

iv) zakup energii w celu pokrycia strat energii.

20. Na posiedzeniach tych czuwa, by nie dochodziło do dyskryminacyjnego ujawniania radzie nadzorczej / zarządowi informacji o działalności wytwórców lub dostawców, które mogłyby być korzystne z handlowego punktu widzenia.

21. Urzędnik ds. zgodności ma dostęp do wszelkich stosownych ksiąg, zapisów i biur OPS oraz do wszelkich informacji niezbędnych do realizacji zadań mających na celu właściwe wypełnianie jego obowiązków.

22. Urzędnik ds. zgodności jest mianowany i odwoływany przez dyrektora generalnego / dyrekcję dopiero po wcześniejszym zatwierdzeniu przez urząd regulacji.

V ROZWÓJ SIECI I UPRAWNIENIA DO PODEJMOWANIA DECYZJI INWESTYCYJNYCH

Co najmniej raz na 2 lata OPS opracowują dziesięcioletni plan rozwoju sieci. Przewidują w nim skuteczne środki gwarantujące dostateczny stopień rozwoju

systemu i bezpieczeństwo dostaw.

23. Dziesięcioletni plan rozwoju sieci w szczególności:

a) wskazuje podmiotom rynkowym, jaką główną infrastrukturę przesyłową należy zbudować w ciągu kolejnych dziesięciu lat;

b) wymienia wszystkie inwestycje, co do których już podjęto decyzje, i określa nowe inwestycje, o wdrożeniu których należy zdecydować w ciągu najbliższych trzech lat.

24. W celu opracowania dziesięcioletniego planu rozwoju sieci każdy OPS przyjmuje racjonalne założenia co do przyszłości wytwarzania, zużycia i wymiany z innymi krajami oraz uwzględnia istniejące regionalne i ogólnoeuropejskie plany inwestycji sieciowych. W stosownym czasie OPS przedkłada projekt właściwemu organowi krajowemu.

25. Z zachowaniem otwartości i przejrzystości właściwy organ krajowy zasięga opinii wszystkich odpowiednich użytkowników sieci w sprawie projektu dziesięcioletniego planu rozwoju sieci i może opublikować wyniki procesu konsultacji, zwłaszcza w odniesieniu do potencjalnych potrzeb inwestycyjnych.

26. Właściwy organ krajowy bada, czy dziesięcioletni plan rozwoju sieci obejmuje wszystkie potrzeby inwestycyjne, które wykazała konsultacja. Organ ten może zobowiązać OPS do zmiany planu.

27. Właściwym organem krajowym, o którym mowa w ust. 24, 25 i 26, może być krajowy urząd regulacji, inny właściwy krajowy organ publiczny lub podmiot utworzony przez OPS w celu zarządzania rozwojem sieci. W tym ostatnim przypadku OPS przedkładają krajowemu organowi publicznemu do zatwierdzenia projekt statutu, listy członków i regulaminu.

28. Jeżeli OPS odmówi wdrożenia danej inwestycji wymienionej w dziesięcioletnim

planie rozwoju sieci do zrealizowania w ciągu najbliższych trzech lat, państwa członkowskie dopilnują, by urząd regulacji lub inny właściwy krajowy organ publiczny był uprawniony do zastosowania jednego z poniższych środków:

1. wezwanie OPS wszelkimi środkami prawnymi do wykonania obowiązków inwestycyjnych z wykorzystaniem swoich zdolności finansowych lub

2. zaproszenie niezależnych inwestorów do składania ofert na niezbędną inwestycję w system przesyłowy z możliwością zobowiązania OPS do:

- wyrażenia zgody na finansowanie przez osobę trzecią,*
- wyrażenia zgody na zbudowanie przez osobę trzecią lub zbudowania odpowiednich nowych aktywów i*
- eksploatacji odpowiednich nowych aktywów.*

Odpowiednie ustalenia finansowe wymagają zatwierdzenia przez urząd regulacji lub inny właściwy organ krajowy.

W obu przypadkach regulacja taryf dopuszcza wpływy na pokrycie kosztów takich inwestycji.

29. Właściwy krajowy organ publiczny monitoruje i ocenia wdrożenie planu inwestycji.

VI UPRAWNIENIA DECYZYJNE DOTYCZĄCE PRZYŁĄCZENIA NOWYCH ELEKTROWNI DO SIECI PRZESYŁOWEJ

30. OPS są zobowiązani do ustanowienia i opublikowania przejrzystych i skutecznych procedur niedyskryminacyjnego przyłączania nowych elektrowni do sieci. Procedury te wymagają zatwierdzenia przez krajowe urzędy regulacji lub inny właściwy krajowy organ publiczny.

31. OPS nie mogą odmówić przyłączenia nowej elektrowni, uzasadniając to

potencjalnymi przyszłymi ograniczeniami dostępnej przepustowości sieci, np. przeciążeniami w odległych częściach sieci przesyłowej. OPS są zobowiązani do dostarczania niezbędnych informacji.

32. OPS nie mogą odmówić utworzenia nowego punktu przyłączeniowego tylko dlatego, że spowoduje to dodatkowe koszty związane z niezbędnym wzrostem przepustowości elementów sieci w pobliżu punktu przyłączeniowego.

VII WSPÓŁPRACA REGIONALNA

33. Jeżeli współpraca regionalna między kilkoma krajami napotyka poważne trudności, Komisja może – na podstawie wspólnego wniosku tych krajów i w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi państwami członkowskimi – wyznaczyć koordynatora regionalnego.

34. Koordynator regionalny wspiera na szczeblu regionalnym współpracę między urzędami regulacji i innymi właściwymi organami publicznymi, operatorami sieci, giełdami energii, użytkownikami systemu i podmiotami rynkowymi. W szczególności:

a) wspiera nowe wydajne inwestycje w połączenia wzajemne; w tym celu pomaga OPS w opracowaniu regionalnego planu wzajemnych połączeń i przyczynia się do koordynacji ich decyzji inwestycyjnych, a w stosownych przypadkach – ich procedur oceny i przyznania przepustowości (open season procedure);

b) wspiera wydajne i bezpieczne korzystanie z sieci; w tym celu przyczynia się do koordynacji działań OPS, krajowych urzędów regulacji i innych właściwych krajowych organów publicznych mających na celu opracowanie wspólnej alokacji i wspólnych mechanizmów ochronnych;

c) co roku przedkłada Komisji i zainteresowanym państwom członkowskim sprawozdanie dotyczące poczynionych w regionie postępów oraz trudności lub

przeszkód mogących wstrzymać postępy.”

Poprawka 3

Artykuł 1 punkt 12

Artykuł 22a ustęp 3 litera b) (dyrektywa 2003/54/WE)

b) jego zarząd jest powoływany na **nieodnawialny ustalony** okres co najmniej pięciu lat i może zostać zwolniony z pełnienia funkcji w trakcie swojej kadencji jedynie w przypadku, gdy nie spełnia już warunków określonych w niniejszym artykule lub dopuścił się poważnego uchybienia.

b) jego zarząd jest powoływany na okres co najmniej pięciu lat **z możliwością tylko jednokrotnego odnowienia (lub na nieodnawialny okres do dziesięciu lat)** i może zostać zwolniony z pełnienia funkcji w trakcie swojej kadencji jedynie w przypadku, gdy nie spełnia już warunków określonych w niniejszym artykule lub dopuścił się poważnego uchybienia.

Uzasadnienie

Pięcioletni okres działania zarządu regulatora krajowego powinien być jednokrotnie odnawialny, zważywszy długofalowy charakter działalności i potrzebę stabilności na rynku energii; dłuższe mandaty powinny być nieodnawialne.

Poprawka 4

Artykuł 1 punkt 12

Artykuł 22c ustęp 1 litera g) (dyrektywa 2003/54/WE)

g) monitorowanie bezpieczeństwa i niezawodności sieci, a także dokonywanie przeglądu przepisów dotyczących bezpieczeństwa i niezawodności sieci;

g) monitorowanie bezpieczeństwa i niezawodności sieci, **ustalenie lub zatwierdzanie norm i wymogów jakości usług i dostaw**, a także dokonywanie przeglądu przepisów dotyczących **wykonania jakości usług i dostaw**, bezpieczeństwa i niezawodności sieci;

Uzasadnienie

Już w chwili obecnej do obowiązków niektórych krajowych urzędów regulacji należy monitorowanie funkcjonowania rynku energii elektrycznej również z punktu widzenia jakości dostaw i usług dla konsumentów, którzy mogą dzięki temu czerpać rzeczywiste korzyści z bardziej konsekwentnej i przejrzystej regulacji.

Poprawka 5

Artykuł 1 punkt 12

Artykuł 22c ustęp 4 litera a) (dyrektywa 2003/54/WE)

a) przyłączenia i dostępu do krajowych sieci, łącznie z taryfami za przesyłanie i dystrybucję. Te taryfy umożliwiają prowadzenie niezbędnych inwestycji w sieci w sposób zapewniający możliwość działania sieci;

a) przyłączenia i dostępu do krajowych sieci, łącznie z taryfami za przesyłanie i dystrybucję **oraz ich metodologiami lub ewentualnie metodologiami ustalania lub zatwierdzania taryf za przesyłanie i dystrybucję i ich monitorowaniem**. Te taryfy umożliwiają prowadzenie niezbędnych inwestycji w sieci w sposób zapewniający możliwość działania sieci;

Uzasadnienie

Należy zapewnić odpowiedzialność krajowych urzędów regulacji za ustalanie lub zatwierdzanie; taryf za przesyłanie i dystrybucję oraz ich metodologii albo ewentualnie metodologii ustalania lub zatwierdzania taryf za przesyłanie i dystrybucję, w tym monitorowanie stosowania metodologii ustalania taryf.

Poprawka 6

Artykuł 1 punkt 12

Artykuł 22c ustęp 13 (dyrektywa 2003/54/WE)

13. Państwa członkowskie zapewniają istnienie na poziomie krajowym odpowiednich mechanizmów, wedle których strona, której dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego ma prawo do odwołania się do organu niezależnego od zainteresowanych stron.

13. Państwa członkowskie zapewniają istnienie na poziomie krajowym odpowiednich mechanizmów, wedle których strona, której dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego, ma prawo do odwołania się do **krajowego organu sądowiczego lub innego niezależnego organu krajowego**, niezależnego od zainteresowanych stron **i od jakiegokolwiek rządu**.

Uzasadnienie

Niezależność i bezstronność decyzji krajowych urzędów regulacji powinien gwarantować niezależny i neutralny organ, np. sąd, niepodlegający wpływowi prywatnym ani politycznym, zgodnie m.in. z art. 22a ust. 2, ustanawiającym niezależność urzędów regulacji od wszelkich innych podmiotów publicznych lub prywatnych, interesów rynkowych lub rządów. Kierowanie odwołań do sądów pomaga w zapewnieniu niezależności decyzji regulacyjnych od wpływów politycznych. Jest to niezbędne również z tego względu, że w niektórych krajach w decyzje te zaangażowane są władze lokalne.

Poprawka 7

Artykuł 1 punkt 12
Artykuł 22d ustęp 2a (nowy) (dyrektywa 2003/54/WE)

2a. Urzędy regulacji mają prawo zawierać porozumienia z innymi urzędami regulacji z UE w celu rozwijania współpracy w zakresie regulacji.

Uzasadnienie

Prawodawstwo krajowe powinno dawać urzędom regulacji prawo do zawierania porozumień z innymi urzędami regulacji z UE w celu rozwijania ściślejszej współpracy i spójności w zakresie regulacji.